

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Pritrdilno ločeno mnenje sodnice dr. Škrk, ki se mu pridružuje sodnik dr. Fišer

Glasovala sem za odločbo v vseh točkah izreka, moje pritrdilno ločeno mnenje pa se nanaša na razloge prve in druge točke izreka, v katerih je Ustavno sodišče razveljavilo sodbo Upravnega sodišča v Ljubljani št. U 168/00 z dne 23. 2. 2000 in zadevo vrnilo v novo odločanje Upravnemu sodišču.

Za prvo in drugo točko izreka odločbe sem glasovala zgolj zato, ker soglašam z ugotovitvijo Ustavnega sodišča v 25. točki obrazložitve, da je bilo v času izdaje izpodbijane sodbe Upravnega sodišča, ki jo Ustavno sodišče razveljavlja s to odločbo, pred drugim sodiščem v naši državi že pravnomočno odločeno o ekstradiciji ustavnega pritožnika, pa se izpodbijana odločba na to izrecno ne sklicuje, niti sama ne obrazloži obstoja utemeljenih razlogov za sum storitve kaznivega dejanja ustavnega pritožnika, ki je bil podlaga za izročitev in hkrati za zavrnitev azila, s čimer gre za kršitev načela enakega varstva pravic in 22. člena Ustave. Za razveljavitev izpodbijane sodbe sem glasovala tudi zato, ker je v pravnem pouku zapisano, da zoper njo ni dovoljena pritožba, s čimer bi lahko bila ustavnemu pritožniku celo kršena pravica do pravnega sredstva po 25. členu Ustave.

Strinjam se z ugotovitvijo Ustavnega sodišča v 26. točki obrazložitve, da če torej pristojni organ v azilnem postopku ugotovi obstoj izključitvenega razloga iz 4. člena ZAzil, postane odločanje o obstoju humanitarnih razlogov nepotrebno za sam azilni postopek. Glede na to, da je v danem primeru hkrati z azilnim postopkom tekkel pred drugim domačim sodiščem izročitveni postopek, ki je bil pravnomočno končan z ugoditvijo izročitve tujca drugi državi, se je Ustavno sodišče v naslovni odločbi vse preveč spuščalo v presojo okoliščin, ki bi upravičevale razloge humanitarnega azila v tem primeru. S tem je po mojem Ustavno sodišče vse preveč "otežilo" odločbo z navajanjem dejanskih okoliščin in morda s tem celo nekoliko "zameglilo" pravo sporočilo odločbe. Če torej presoja pri azilnem postopku privede do izključitvenih razlogov po 4. členu ZAzil, je treba to določbo uporabiti kot *lex specialis* in zavrniti prosilcu prošnjo za azil (35. člen ZAzil).

Utegne pa ocena o humanitarnih razlogih postati relevantna pri presoji uporabe prvega odstavka 6. člena ZAzil, ki se nanaša na prepoved prisilne odstranitve tujca iz države. Pri obstoju humanitarnih razlogov mora biti ogroženost prosilca v smislu mučenja ali nečloveškega ali ponižujočega kaznovanja ali ravnanja podana s strani izvorne države in njenih organov (1. člen Konvencije Združenih narodov proti mučenju) ali pa zaradi splošnih razmer v tej državi. V danem primeru po mojem ustavni pritožnik s svojimi navedbami ni uspel utemeljiti okoliščin prvega primera in z njimi izključiti razloge zoper zanj uveden kazenski postopek v izvorni državi zaradi suma kaznivega dejanja goljufije. Kar pa zadeva obstoj splošnih razmer v izvorni državi, v konkretnem primeru v Ruski federaciji, po mojem mnenju te niso povsem v diskrecionarni presoji domačih sodišč. Elemente za oceno glede tega vprašanja lahko sodišča poiščejo pri izvršni veji oblasti, ki je neposredno odgovorna za mednarodne odnose z drugimi državami ali pa s pomočjo Visokega komisariata ZN za begunce (10. člen ZAzil).

dr. Mirjam Škrk

dr. Zvonko Fišer